

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/158/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1205200461
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Floreková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1205200461.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Magdalény Florekovej a členov senátu JUDr. Romana Huszára a JUDr. Zuzany Posluchovej v právnej veci žalobcu : P. U. F., L., nar. XX. X. XXXX, bytom H. T.D. P., C., proti žalovanému : BL SLOVAKIA, spol. s r.o., Nitra, Mostná 72, IČO : 31 396 054, zastúpená AK Gavorová a partner, s.r.o., Bratislava, Lombardinioho 22B, o zaplatenie 1.584,09 € s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 30. 3. 2012 č.k. 14C/13/2005 - 205 a na odvolanie žalobcu voči uzneseniu Okresného súdu Bratislava II zo dňa 12. 6. 2014 č.k. 14C/13/2005 - 268, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie z m e ň u j e tak, že žalobu žalobcu z a m i e t a.

Uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 12. 6. 2014 č.k. 14C/13/2005 - 268 z r u š u j e.

Žalovaný m á voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného, odvolacieho i dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1/ Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.584,09 € s úrokom z omeškania vo výške 17,6 % ročne od 18. 10. 2000 do zaplatenia, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalobca ako spoločník žalovaného uhradil za žalovaného v prospech Slovenských telekomunikácií dňa 12. 10. 2000 sumu 5.172,70,- Sk, ako spoločník žalovaného uhradil za žalovaného dňa 25. 8. 2000 spoločnosti Globtel, a.s. sumu 1.391,50,- Sk. Spoločnosť AES, s.r.o., ktorej pohľadávka v sume 14.720,- Sk aj s príslušenstvom bola dňa 1. 4. 2003 postúpená na žalobcu, uhradila firma M.F. REAM, s.r.o. sumu 16.779,- Sk dňa 2. 10. 2000. Žalobca ako spoločník firmy vyplatil dňa 15. 8. 2000 E. C. mzdu za mesiac júl 2000 v sume 7.836,- Sk a sebe v ten istý deň podľa svojho prehlásenia mzdu za mesiac júl 2000 vo výške 11.800,- Sk. Dňa 9. 8. 2000 zaplatil žalobca za žalovaného colný dlh v sume 6.802,- Sk. Žalobca takto za žalovaného uhradil spolu sumu vo výške 49.781,20,- Sk, pričom z tejto sumy si žalobca uplatnil len sumu 47.722,30,- Sk, v prepočte 1.584,09 €. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že keďže v prípade účastníkov sporu sa jedná o vzťah medzi spoločníkom žalovaného ako obchodnou spoločnosťou, ich vzťahy sa spravujú Obchodným zákonníkom, a teda 4-ročnou premlčacou dobou. Žalobcom uplatňované pohľadávky vznikli v období júl až október 2000; žalobca si svoj nárok uplatnil na súde vzájomnou žalobou dňa 18. 6. 2004, t.j. v štvorročnej premlčacej dobe, preto súd prvej inštancie jeho žalobe vyhovel. Po právnej stránke oprel súd prvej inštancie svoje rozhodnutie o ust. § 261 ods. 3 písm. a/, § 397, § 404 ods. 1, ods. 2, § 388 ods. 1, ods. 2 písm. a/, b/ Obch. zák. ,v spojení s § 110 ods. 1 Obč. zák. Prvoinštančný súd nerozhodol o trovách konania, s poukazom na to, že v zmysle v tom čase platného ust. § 151 ods. 3 O.s.p. o nich bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku, samostatným uznesením.

2/ Uvedený rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalovaný, v celom rozsahu, domáhajúc sa zmeny napadnutého rozsudku tak, že odvolací súd žalobu žalobcu zamietne, prípadne navrhoval napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Rozsudku súdu prvej inštancie vytykal viacero nedostatkov, mal za to, že rozhodnutie nezodpovedá ust. § 157 ods. 2 O.s.p.; vzhľadom na nedostatky, pochybenia a hrubé porušenia trpí konanie inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Žalovaný namietal neexistujúci vzťah k faktúre na sumu 14.720,- Sk, keď žalobca tento nárok odvodzoval od spojenia faktúry č. XXXXXX vystavenej spoločnosťou BLOCK SLOVAKIA, s.r.o. na firmu F. M.-X. zo dňa 10. 7. 2000 na sumu 25.918,20,- Sk vrátane DPH s faktúrou č. XXX vystavenou firmou M.F.TEAM, s.r.o. na firmu AES, s.r.o. zo dňa 25. 9. 2000 na sumu 14.720,- Sk bez DPH (16.779,60,- Sk s DPH), hoci v danom prípade išlo o dva úplne rozdielne obchody s rôznymi subjektmi. Opravu v F. M. M. si objednala spoločnosť AES, s.r.o., ktorá je povinná za túto službu aj zaplatiť. Nie je daný právny dôvod, aby sumu 13.520,- Sk bez DPH, týkajúcu sa firmy M. F. M. M. platila spoločnosť BLOCK SLOVAKIA, s.r.o. Rozhodnutie Daňového úradu Bratislava IV o neuznaní takéhoto výdavku za daňový náklad AES, s.r.o. nie je automaticky dôvodom, aby túto sumu uhradila spoločnosť BLOCK SLOVAKIA, s.r.o. (spoločnosť BLOCK SLOVAKIA, s.r.o. sa nijako nemohla vyjadriť ku konaniu daňového úradu, nemohla namietat záver daňového úradu, či podať odvolanie voči ich názoru). Pokiaľ ide o vzťah žalobcu k faktúre na sumu 14.720,- Sk, žalobca spočiatku uvádzal, že sumu 14.720,- Sk uhradil sám a neskôr, že ju uhradila spoločnosť AES s.r.o. a že on ju získal postúpením. Ak súd prvej inštancie považoval za smerodajné tvrdenie žalobcu, že pohľadávku vo výške 14.720,- Sk voči nemu mala spoločnosť AES, s.r.o., pričom žalobca túto získal postúpením, bolo nevyhnutné skúmať oprávnenosť pohľadávky AES, s.r.o. voči nemu, a to najmä, keď on v celom konaní takúto pohľadávku popieral.

3/ Žalovaný ďalej v odvolaní trval na ním vznesenej námietke premlčania celého nároku, a to aj vo vzťahu k nároku vo výške 14.720,- Sk voči nemu ako postúpenú pohľadávku spoločnosti AES, s.r.o. voči nemu, tak základ tejto pohľadávky tvorí vzťah medzi spoločnosťou AES, s.r.o. a ním. Základ tejto pohľadávky tvorí aj určenie, či vznikla na základe občianskoprávneho alebo obchodnoprávneho vzťahu. Tento základ prechádza aj s postúpením, t.j. išlo o vzťah podľa Občianskeho zákonníka, takže aj po postúpení stále ide o občianskoprávny vzťah. Postúpením pohľadávky sa nemení základ právneho vzťahu, teda nemôže sa na ňu pozerat', že jej základom je vzťah medzi žalobcom ako spoločníkom a žalovaným ako spoločnosťou s ručením obmedzeným podľa Obchodného zákonníka, keď takýto záver súdu prvej inštancie je nesprávny. Medzi žalovaným a spoločnosťou AES, s.r.o. nebol uzavretý žiadny zmluvný vzťah, týkajúci sa servisných prác v lahôdkach, a preto otázka prípadného bezdôvodného obohatenia môže byť posudzovaná len podľa Občianskeho zákonníka, pričom žalovaný vzniesol námietku premlčania. Žalovaný záverom uviedol, že všetky uvedené finančné čiastky boli platené peňažnými prostriedkami z pokladne spoločnosti BLOCK SLOVAKIA, s.r.o. (žalovaného), ktoré mal žalobca k dispozícii, keď v súdnom konaní nebolo preukázané, že by finančné čiastky mali byť uhradené z osobných finančných prostriedkov žalobcu. Napriek tomu, že žalovaný túto skutočnosť počas celého konania spochybňoval, žalobca neprodukoval žiadny dôkaz a v tejto časti neunesol dôkazné bremeno. V súdnom spore nebolo preukázané, že by žalobca zaplatil za žalovaného finančné prostriedky, ktoré mal platiť žalovaný (najmä týkajúce sa sumy 14.720,- Sk podľa faktúry M.F.TEAM s.r.o.) a že tieto sumy uhradil z vlastných súkromných finančných prostriedkov.

4/ Na odvolanie žalovaného sa písomne vyjadril žalobca, ktorý žiadal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť, keď bol názoru, že neexistuje žiadny dôvod na jeho zmenu alebo zrušenie; napadnutý rozsudok je riadne odôvodnený. Žalobca zotrval na všetkých svojich vyjadreniach ohľadom údajnej výšky hotovosti v pokladniach žalovaného, keď si žalovaný nikdy relevantným spôsobom žiadne manko v pokladniach voči nemu neuplatnil a rovnako trval na vyjadreniach ohľadom platby za opravu klimatizácie v F. M., ktoré sú platbami spoločnosti AES, s.r.o. Žalovaný popiera, že sa na vec vzťahuje Obchodný zákonník, a namieta premlčanie práva bez toho, aby sa akokoľvek vysporiadal s dôvodmi jeho podania z 19. 3. 2012 (napr. s nemožnosťou zániku vzájomnej pohľadávky podľa oboch zákonníkov - ako občianskeho tak i obchodného), na ktorých trvá v celom rozsahu.

5/ Odvolací súd svojím v poradí prvým rozsudkom zo dňa 20. 3. 2014 č.k. 9Co/470/2012 - 248 (na odvolacom pojednávaní po zopakovaní dokazovania) napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu žalobcu zamietol (§ 220 O.s.p.). V odôvodnení svojho rozsudku označil právne závery súdu prvej inštancie o tom, že vzťah medzi stranami sporu sa spravuje hmotnoprávnymi ustanoveniami Obchodného zákonníka a že žalobca svoj nárok uplatnil na súde v rámci štvorročnej premlčacej doby za nesprávne. Vychádzal z názoru, že v prejednávanej právnej veci vzniklo žalovanému bezdôvodné obohatenie tým, že žalobca ako spoločník žalovaného z vlastných finančných prostriedkov za žalovaného uhradil tretím subjektom to, čo mal žalovaný plniť sám, v zmysle § 454 Obč. zák. medzi

stranami sporu tak vznikol občianskoprávny vzťah z bezdôvodného obohatenia podľa § 489, § 456 a § 458 ods. 1 Obč. zák., keď tento právny vzťah nemá povahu tzv. relatívneho obchodu v zmysle § 261 ods. 1, ods. 2 Obch. zák. a ani povahu absolútneho obchodu v zmysle § 261 ods. 6 písm. a/ Obch. zák. Na právny vzťah medzi stranami sporu preto dopadá Občiansky zákonník, takže nárok žalobcu je nutné posudzovať podľa noriem občianskeho práva, vrátane právnej úpravy premlčania. Potom vzhľadom na dátum poslednej platby dňa 12. 10. 2000 uplynula trojročná objektívna premlčacia doba (§ 107 ods. 1, ods. 2 Obč. zák.) dňa 12. 10. 2003 (keď pri ostatných nárokoch sa tak stalo ešte skôr). Ak si žalobca uplatnil svoj nárok vzájomným návrhom v konaní sp. zn. 18C/254/2001, doručeným súdu prvej inštancie dňa 18. 6. 2004, uplatnil si ho po uplynutí premlčacej doby. Námietka premlčania vznesená žalovaným je tak dôvodná, žalobcovi premlčané právo nemožno priznať. O trovách odvolacieho konania odvolací súd nerozhodol, s tým, že o týchto rozhodne súd prvej inštancie podľa vtedy platného ust. § 224 ods. 4 O.s.p.

6/ Na dovolanie žalobcu Najvyšší súd SR ako súd dovolací svojim uznesením zo dňa 30. 3. 2017 sp. zn. 2 Cdo/86/2016 rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 20. 3. 2014 sp. zn. 9Co/470/2012 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dovolací súd v odôvodnení svojho zrušujúceho rozhodnutia poukazoval na to, že odvolací súd prejednanú vec posúdil podľa ust. § 454, § 456, § 458 ods. 1 a § 489 Obč. zák., t.j. že žalovanej vzniklo bezdôvodné obohatenie tým, že žalobca ako spoločník žalovanej z vlastných finančných prostriedkov za žalovaného plnil tretím subjektom čo mal žalovaný plniť sám, čím medzi stranami sporu vznikol občianskoprávny vzťah z bezdôvodného obohatenia, ku ktorým ustanoveniam sa strany sporu dovtedy nevyjadrovali. Ide o ustanovenia, ktoré súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní neaplikoval. Keďže aplikácia ust. § 454 Obč. zák. bola pre výsledok sporu rozhodujúca, mal odvolací súd postupovať v súlade s § 213 O.s.p. a umožniť stranám sporu vyjadriť sa k novej aplikácii tohto ustanovenia. Z obsahu spisu ale vyplýva, že odvolací súd takto nepostupoval, v dôsledku čoho potom strana sporu v danej procesnej situácii nemala možnosť namietať správnosť tohto „nového“ právneho názoru, zaujatého až v odvolacom konaní. Týmto nesprávnym procesným postupom odvolací súd zaťažil konanie vadou zmätočnosti, spočívajúcou v odňatí možnosti žalobcu konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm.f/ O.s.p.). Z uvedeného dôvodu dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 449 ods. 1 CSP).

7/ Dňa 16. 1. 2020 doručil žalobca odvolaciemu súdu písomné podanie (č.l. 327 a nasl. spisu), ktorým súd informoval, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 10. 1. 2017 vo veci sp. zn. 3T/22/2012 bol v celom rozsahu oslobodený spod obžaloby pre trestný čin zneužívania informácií v obchodnom styku, pre trestný čin sprenevery a trestný čin podvodu; žalobca dodal, že predmetný rozsudok bol zrušený uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17. 4. 2018 č.k. 3To 13/2018. Uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 23. 9. 2019 č.k. 9T 1/2018 bolo voči nemu zastavené trestné stíhanie pre pokračovací prečin ohovárania; napokon pripojil k uvedenému podaniu fotokópiu potvrdenia vystaveného Daňovým úradom Nitra I., datovaným dňa 4. 6. 2014, ktoré sa má týkať daňového priznania žalovaného za r. 2010, ktoré žalobca označil za sfaľované.

8/ Odvolací súd preskúmal a prejednal vec v rozsahu žalobcom podaného odvolania (t.j. v celom rozsahu) v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP, na odvolacom pojednávaní (§ 385 ods. 1, 2 CSP), na ktorom zopakoval dokazovanie čítaním listinných dôkazov podľa § 204 v spojení s § 384 ods. 1, § 378 ods. 1 CSP : odpis účtu telekomunikačných úhrad za obdobie za mesiac X/XXXX (č.l. 3 spisu), potvrdenie o úhrade sumy 5.172,70 Sk zo dňa 12. 10. 2000 (č.l. 5 spisu), príjmový doklad č. XXXXX Globtel, a.s. zo dňa 25. 8. 2000 (č.l. 103 spisu), výdavkový pokladničný blok zo dňa 15. 8. 2000 - E. C. (č.l. 90 spisu), výdavkový pokladničný doklad a potvrdenie o vklade v hotovosti - Colnica Bratislava zo dňa 9. 8. 2000 (č.l. 91 spisu), faktúra č. XXX spoločnosti M.F.TEAM s.r.o., zo dňa 25. 9. 2000 (č.l. 94 spisu) ako aj likvidačný doklad k faktúre č. XXX zo dňa 27. 9. 2000 (č.l. 93 spisu). Odvolací súd zároveň na odvolacom pojednávaní poučil prítomné strany sporu, že bude vec posudzovať z hľadiska ust. § 454 Obč. zák. a vyzval strany, aby sa k aplikácii tohto ustanovenia vyjadрили v zmysle ust. § 382 CSP. K aplikácii ust. § 454 Obč. zák. sa na odvolacom pojednávaní strany sporu vyjadрили tak, že s jej použitím súhlasil žalovaný, keď žalobca zdôrazňoval použité hmotnoprávnych ustanovení Obchodného zákonníka na prejednanú právnu vec. Odvolací súd dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech.

9/ Podľa § 470 ods. 1 prechodných ustanovení zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok účinného od 1.7.2016 (ďalej len „CSP“) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

10/ Pokiaľ ide o žalobcom zdôrazňovanú námietku započítania, žalobca s touto argumentuje do istej miery účelovo. Je pravdou, že žalobca podal na súde prvej inštancie dňa 18. 5. 2004 (č.l. 2 spisu)

vzájomný návrh v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 18C/254/2001; v konaní sp. zn. 18C/254/2001 žalovaný (ešte pod obchodným menom BLOCK SLOVAKIA, spol. s r.o.) v postavení žalobcu žaloval P. F. o zaplatenie sumy 21.921,70,- Sk. Vzájomným návrhom sa (v konaní sp. zn. 18C/254/2001 v postavení žalovaného) P. F. naopak domáhal voči spoločnosti BLOCK SLOVAKIA spol. s r.o. zaplatenia sumy 25.800,50,- Sk (v prepočte 856,42 €). Z obsahu vzájomného návrhu vyplýva, že P. F. tvrdí, že plnil za spoločnosť BLOCK SLOVAKIA, spol. s r.o. v prípade viacerých pohľadávok, spolu vo výške 47.722,20,- Sk (v prepočte 1.584,09 €), z ktorých ale po zohľadnení nákladov 21.921,70,- Sk, ktoré znášal za spoločnosť, uplatňuje predmetným vzájomným návrhom voči firme BLOCK SLOVAKIA, spol. s r.o. sumu 25.800,50,- Sk.

11/ Z úradného záznamu na č.l. 1, tiež č.l. 18 spisu vyplýva, že vzájomný návrh P. F. voči spoločnosti BLOCK SLOVAKIA, spol. s r.o. bol vylúčený z konania sp. zn. 18C/254/2001 na samostatné konanie a do registra Okresného súdu Bratislava II bol zapísaný pod novou sp. zn. 14C/13/2005. Konanie vedené na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 18C/254/2001 skončilo dňa 11. 6. 2007 vyhlásením rozsudku č.k. 18C/254/2001 - 173, ktorým súd prvej inštancie zaviazal (tam) žalovaného P. F. na povinnosť zaplatiť (tam) žalobcovi BLOCK SLOVAKIA, spol. s r.o. žalovanú sumu 21.921,70,- Sk s príslušenstvom, ako aj trovy konania; na odvolanie (tam) žalovaného P. F. Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 19. 3. 2009 č.k. 6Co 9/08 - 224 napadnutý rozsudok vo veci samej (t.j. o povinnosti žalovaného zaplatiť spoločnosti BLOCK SLOVAKIA spol. s r.o. priznanú istinu 21.921,70,- Sk spolu s úrokom z omeškania 17,6 % ročne od 16. 8. 2000 do zaplatenia) potvrdil. Na vylúčenie vzájomného návrhu reagoval P. F. (tu už v postavení žalobcu) na pojednávaní dňa 4. 10. 2010 pred súdom prvej inštancie vyjadrením, že si uplatňuje voči spoločnosti zaplatenie celkom sumy vo výške 1.584,09 € s príslušenstvom (t.j. nie len 25.800,50,- Sk), v tomto zmysle súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 4. 10. 2010 uznesením pripustil zmenu žalobného petitu (č.l. 80 až 83 spisu). Uvedené vyplýva aj z písomného podania žalobcu datovaného dňom 4. 10. 2010 (č.l. 137 spisu), t.j. že si voči žalovanej spoločnosti uplatňuje istinu vo výške 1.584,09 € s príslušenstvom. Z ďalšieho obsahu spisového materiálu je nesporné, že žalobca zotrval voči spoločnosti na uplatnenom nároku v tejto výške (1.584,09 € s príslušenstvom), až doposiaľ, t.j. bez započítania akejkoľvek peňažnej sumy (vzájomnej pohľadávky), z čoho vychádzal aj odvolací súd. Ako vyplynie z textu nižšie (bod 12 až 16 odôvodnenia tohto rozsudku), žalobca argumentoval započítacou námietkou v čase, kedy už ním uplatňované pohľadávky boli tiež premlčané.

12/ Následne odvolací súd skúmal, pod aké hmotnoprávne ustanovenia (občianskoprávne alebo obchodnoprávne) je nutné danú právnu vec subsumovať a v závislosti od toho potom posúdiť námietku premlčania, vznesenú žalovaným. Odvolací súd dospel k záveru, že niet dôvodu, pre ktorý by bolo nutné meniť právne závery, na ktorých spočívalo už jeho predchádzajúce (v poradí prvé) rozhodnutie. Zotrval teda na svojom právnom názore, že záväzkovoprávny vzťah medzi žalobcom a žalovaným nemožno podradiť pod ust. § 261 ods. 1, ods. 2 Obch. zák. (t.j. nemá povahu tzv. relatívneho obchodu), ale ani pod ust. § 261 ods. 6 písm. a/ Obch. zák. (t.j. že nemá povahu ani tzv. absolútneho obchodu). Použitie Obchodného zákonníka na prejednávanú právnu vec by si totiž vyžadovalo, aby v ňom išlo o vzťah medzi spoločníkom a obchodnou spoločnosťou, ktorý sa týka účasti na obchodnej spoločnosti, alebo o právny vzťah zo zmluvy o prevode podielu spoločníka. V danej veci síce žalobca v okamihu vzniku tvrdeného bezdôvodného obohatenia bol spoločníkom žalovanej obchodnej spoločnosti, avšak predmet konania sa týka vyplatenia pohľadávok žalobcom z jeho vlastných (súkromných) finančných prostriedkov, v prospech tretích osôb, čo nijako nesúviselo s účasťou žalobcu ako spoločníka na obchodnej spoločnosti a ani s prevodom jeho podielu. Podľa názoru odvolacieho súdu teda na žalobcom uplatnený nárok je nutné aplikovať hmotnoprávne ustanovenia Občianskeho zákonníka, konkrétne jeho ust. § 454, a z rovnakých dôvodom potom aj ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce premlčanie (§ 107 ods. 1, ods. 2 Obč. zák.).

13/ Podľa § 454 Obč. zák., bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám.

14/ Podľa § 107 ods. 1 Obč. zák. právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

15/ Podľa § 107 ods. 2 Obč. zák., najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

16/ Z úhrad, realizovaných žalobcom, malo dôjsť k ostatnej úhrade (v prospech Slovenských telekomunikácií) dňa 12. 10. 2000 (keď ďalšie žalobcom uplatňované pohľadávky boli zaplatené ešte skôr a teda v ich prípade začala objektívna trojročná premlčacia doba aj plynúť už skôr); keďže žalobca podal žalobu dňa 18. 6. 2004, tak objektívna trojročná premlčacia doba uplynula v prípade ostatnej

uhradenej pohľadávky dňa 12. 10. 2003 (a v prípade ďalších ešte skôr uhradených pohľadávok - v období júl až október 2000 - uplynula trojročná objektívna premlčacia doba už skôr). Potom žalovaným vznesená námietka premlčania bola uplatnená dôvodne, odvolací súd na ňu musel prihliadať z úradnej povinnosti a už len z tohto dôvodu žalobe žalobcu nemohol vyhovieť. Súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, keď žalobe žalobcu vyhovel; prvoinštančný súd nesprávne vyhodnotil povahu žalobcom uplatňovaného nároku a tento posudzoval nesprávne podľa hmotnoprávných ustanovení Obchodného zákonníka. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu žalobcu zamietol (§ 388 CSP).

17/ Uznesením zo dňa 12. 6. 2014 č.k. 14C/13/2005 - 268 (po v poradí prvom rozhodnutí odvolacieho súdu) súd prvej inštancie rozhodol o trovách konania tak, že žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v sume 95 € a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 944,05 € na účet právneho zástupcu žalovaného, do troch dní od právoplatnosti uznesenia. O náhrade trov konania rozhodol prvoinštančný súd na základe v tom čase účinného ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a v konaní úspešnému žalovanému priznal náhradu trov konania proti v konaní neúspešnému žalobcovi. Trovy konania pozostávali zo súdneho poplatku za odvolanie vo výške 95 € a z trov právneho zastúpenia žalovaného v sume 944,05 €.

18/ Uvedené uznesenie napadol včas podaným odvolaním žalobca, v celom rozsahu, domáhajúc sa zmeny napadnutého uznesenia tak, že odvolací súd na základe § 150 O.s.p. trovy konania neprizná žiadnemu z účastníkov. Súdu prvej inštancie vytýkal, že vec nesprávne právne posúdil, keď nepoužil správne ustanovenie zákona a nedostatočne zistil skutkový stav veci. Mal za to, že v predmetnej veci sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa. Poukazoval na to, že toto konanie je konaním o jeho pohľadávkach vo výške 1.584,09 €, ktoré boli napriek návrhu, bez započítania vylúčené z konania sp. zn. 18C/254/2001, v ktorom si napak žalovaný uplatnil voči nemu sumu 697,07 €. V odvolaní ďalej nesúhlasil s postupom súdov, kedy nezohľadnili jeho započítací prejav (konanie vedené na Krajskom súde v Bratislave sp. zn. 6Co 9/08), jeho vzájomný návrh vylúčili na samostatné konanie, v ktorom následne skonštatovali premlčanie práva. Ak by súdy rešpektovali zákon, tak by po započítaní pohľadávky BLOCK SLOVAKIA, s.r.o. v pôvodnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 18C 254/01 bol žalovaný určený za jeho (žalobcovho) dlžníka vo výške 887,02 € s príslušenstvom. Po odmietnutí započítania súdy zvýšili svoju nespravodlivosť voči nemu ešte ďalšími nespravodlivo priznanými trovami konania, hoci ak by konanie prebehlo v súlade so zákonom, náhrada trov by patrila jemu.

19/ Na odvolanie žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný (č.l. 298 a nasl. spisu) tak, že navrhoval napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdiť. Poukazoval na to, že v danej právnej veci bola žaloba žalobcu v celom rozsahu zamietnutá a žalovanému, ktorý mal v konaní plný úspech, boli priznané trovy konania ako aj trovy právneho zastúpenia. Žalobca sa dovoľáva použitia ust. § 150 O.s.p. bez toho, aby uviedol čo len jediný právne alebo skutkovo relevantný dôvod pre použitie tohto ustanovenia. Osočujúce vyjadrenia žalobcu na adresu súdu či právneho zástupcu žalovaného dôvody osobitného zreteľa, pre ktoré by žalovanému nemohla byť priznaná náhrada trov, spojená s účelným bránením práva, nepredstavujú. A aj keby v prípade existovali dôvody hodné osobitného zreteľa, súd nemá povinnosť tomu účastníkovi, ktorý mal v konaní úspech, trovy konania nepriznať.

20/ V prípade napadnutého uznesenia nutno zdôrazniť, že bolo vydané po (v poradí prvom) rozsudku odvolacieho súdu, a ešte pred zrušujúcim rozhodnutím Najvyššieho súdu SR. Najvyšší súd SR vo svojom zrušujúcom uznesení nerozhodol o predmetnom uznesení súdu prvej inštancie o trovách konania (uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 12. 6. 2014 č.k. 14C/13/2005 - 268, avšak vzhľadom na zrušujúce uznesenie dovolacieho súdu vo veci je zrejmé, že predmetné uznesenie súdu prvej inštancie o náhrade trov konania stratilo svoj podklad. Vydanie uznesenia o náhrade trov konania v konkrétnej výške je vždy závislé od existencie právoplatného rozhodnutia vo veci. V prípade výroku o trovách konania ide totiž vždy o tzv. závislý výrok, ktorý ako osamotený (po zrušení rozhodnutia vo veci) nemá zmysel a opodstatnenie. Z uvedeného dôvodu odvolací súd toto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie o trovách konania zrušil, podľa § 389 ods. 1 písm. d/ CSP.

21/ O nároku na náhradu trov celého konania (prvoinštančného, odvolacieho i dovolacieho) rozhodol odvolací súd na základe ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, ako aj ust. § 453 ods. 3 CSP a v konaní úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov ako prvoinštančného, tak i odvolacieho a aj dovolacieho konania v rozsahu 100%. O samotnej výške náhrady trov konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

22/ Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaťelom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolaťelom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolaťel v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 CSP).